

GLAS

SLOVENSKE
KULTURNE
AKCIJEMesečno poročilo. Izda-
ja tajništvo, Granade-
ros 61, Buenos AiresLETO II, ŠTEV. 1
JANUAR 1955

IZ PISEM

Č. g. Anton Jerman, iz Bozna na Južnem Tirolskem (1. 9. 54.): ...Divim se Vašemu neumornemu delu za dvig slovenske kulture. Geg naj s svojim blagoslovom podpira Vašo novo kulturno stavbo; rojaki, vsi brez razlike, naj se kot zidna opeka vključijo v to stavbo! Naše skupno delo in skupno žrtvovanje naj svetu pokaže naše samorparsko kulturno življenje in stremljenje.

Vlč. g. dr. p. Anton Prešeren, Rim (20. 11. 54.): ...Predvsem Vam prav iskreno čestitam k ustanovitvi in delu Slov. kult. akcije. Jaz vidim v tem, da se je v Argentino dosežilo tako lepo število naše inteligence, duhovnikov in laikov, posebno Previdnost božjo... je tedaj naša naloga, da ostane slovenska kultura na tisti višini, ki jo mora vsak narod doseči, ako se hoče ohraniti. Slov. kult. akcija ima to veliko in pomembno poslanstvo, katero je že začela uresničevati — realizirati s svojimi publikacijami in kulturnimi večeri ma res dostojen in vzgleden način. In revija „Meddobje“ in druge publikacije bodo nam, ki ne moremo prisostvovati tem kulturnim večerom, posredovale vse te pridobitve in nam vzbujale zavest velikega kulturnega poslanstva, ki ga imamo v času, ko v naši domovini skušajo zatreti in podkopati temelje naše slovenske kulture. Program „Meddobja“, ki ste ga zarisali v uvodu in na strani 3, je velikega pomena za sedanje čase.

Č. g. Ignacij Kunstelj, Warley, Anglija (25. 11. 54.): ...Bog daj Vam vsem moči in zdravja, da boste uspešno vršili velike naloge, ki ste si jih nadedli. Obenem sporočite moje prisrčne pozdrave vsem sodelavcem, ki tako krepko orjejo.

G. Vinko Lipovec, glavni urednik „Ameriške Domovine“, Cleveland (26. 11. 54.): ...Hvala lepa za poslano knjigo S. Kocipra. Poročilo in oceno smo objavili.

PRIHODNJA SEZONA

V zadnji, 9. številki I. letnika našega „Glasa“ smo lahko ugotovili, da je Slovenska kulturna akcija v celoti izpolnila spored kulturnih večerov in svojo napoved celo prekosila. Iz tujine nam pa sporočajo zastopniki, da tam naročniki niso povsod prepričani o tem, da bo tudi knjižna založba izpolnila svojo obljubo. Vse publikacije, kar smo jih napovedali in ki še niso izšle, so v tiskarni. Rokopisi so bili vsi ob pravem času pripravljeni; če niso publikacije do konca koledarskega leta izšle, je bil vzrok v prezaposlenosti tiskarne. Menjava tiskarne vsaj za kakšno knjigo bi izida ne pospešila, gotovo pa tiskarske stroške povišala. Upoštevati je tudi dejstvo, da smo začeli z delom šele v aprilu in z izdajanjem knjig in revij še celo četrto leta pozneje. Naročniki v inozemstvu naj upoštevajo tudi počasnost pošte. Za to ceno, ki smo jo nastavili, ne moremo publikacij pošiljati z letalsko pošto. Za letalsko pošiljanje bi morali nastaviti več kot še enkratno naročnino. Ponavljamo: vse publikacije, ki smo jih obljubili so v tisku!

Odbor in uprava Slovenske kulturne akcije kakor tudi posamezni odseki pa so razpravljali v zadnjem času na svojih sejah in sestankih največ o programu za bodočo sezono, tako o sporedu kulturnih večerov kot o publikacijah, ki naj izidejo v letu 1955. Oboje je v najožji zvezi. Morda je bilo našim naročnikom in prijateljem izven Argentine kdaj odveč prebirati v „Glasu“ in „Meddobju“ poročila o kulturnih večerih, češ to je bilo samo za Argentine. Toda kulturni večeri v Buenos Airesu niso bili namenjeni samo argentinskemu rednemu članstvu. Kot preizkuša znanstvenik — profesor snov, ki jo misli objaviti, v predavanjih dijaštvu, tako so tudi kulturni večeri zbiranje in preizkušanje snovi, ki naj gre v publikacijah v širni svet, obenem pa v stiku s kulturno zahtevnim občinstvom tudi iskanje pobud. Zelo dobro je razumel to veleč. g. dr. p. Prešeren, čigar pismo objavljamo danes v izvlečku in ki pravi, da bodo onim zunaj publikacije posredovale pridobitve kulturnih večerov.

Zato so potrebne temeljite priprave večerov, da bodo imeli res svoj „vseslovenski“ pomen. Če je bilo v prvem letu kaj slučajnostnega, v naglici zamišljenega, naj bo v drugem vse trajne in splošne vrednosti. Kulturnih večerov v sedanjem obsegu bo v novi sezoni vsaj 16, poleg teh pa bo več tečajev in diskusijskih večerov, tako da bo imelo redno članstvo še več možnosti sodelovanja z ustvarjalci.

Knjižni program za leto 1955 bo obširnejši: Knjižna založba se še ni odločila, če naj vse nameravane publikacije uvrsti v redna izdajanja ali pa naj poleg rednih izdaja tudi izredne knjige. Če sta lanski knjigi — kot sta vsebinsko odlični — vendar še ponatisa starejše besedne umetnosti, upamo letos poslati v svet več izvirnega, še nikjer objavljene slovenskega izseljenskega slovstva.

Upamo, da bomo do srede marca lahko razposlali v svet vse publikacije za l. 1954. Dotlej pa bomo tudi objavili dokončni kulturni in knjižni program za l. 1955; torej znatno hitreje kot v prejšnjem letu.

IZ PISMA ŠKOFA ROŽMANA

Prevzv. g. škof dr. Gregorij Rožman je poslal predsedniku Slovenske kulturne akcije g. Rudi Jurčecu dne 14. 12. 1954 pismo, iz katerega navajamo odstavek:

Slovenski kulturni akciji — po Vas — lepa hvala za vse dobre želje in želim božji blagoslov za nadalje.

+ Gregorij Rožman

(K. Mauser) v današnji številki. V kolikor imate kako željo glede tamkajšnje kulturne akcije, jo bo AD po možnosti rada podprla. Pozdrav vsem prijateljem in znancem ter obilo uspeha pri delu zeli...

G. dr. Borut Žerjav, Paris: Meddobje je začelo svojo pot z zanimivo in tehtno številko. Ton je resnoben in, hvala Bogu, nikjer patetičen... Povdarjam, da ste storili prav, da niste hoteli posnemati konvencionalne forme „akademizma“ naših predvojnih revij... Skoraj vse je napisano veliko bolj v „govorjenem slogu“ kakor pa smo bili vajeni včasih... se mi zdi način redakcije posrečen za revijo v naših razmerah. Če boste vzdržali ta „niveau“, boste dostojno pričali o kulturnem interesu in delu pomembnega dela slovenske emigracije.

G. dr. Joža Velikonja, Trst: O Vašem delu pri Slov. kult. akciji ne morem imeti drugačnega mnenja kot dobrega... Vsekakor je Meddobje lepa revija, želeli bi le bilo, da bi izpolnila in izpolnjevala ves čas meddobja, za katero moramo predvidavati, da bo precej dolgo. Zato mora biti tudi Meddobje dovolj trdno, da bo moglo prekositi vseh težav in ne bo presekano njega izhajanje...

Č. g. Janez Hladnik, Lanus: Iskrena hvala za vredne podatke v Meddobju in tudi za ostalo marnoporno prizadevanje!

Iz Rima nam piše č. g. dr. Rafko Vodeb: Dejstvo, da smo za nekatere preveč napredni, je znak, da smo ma pravi poti. Navdušen podpisem... Včeraj sem govoril s preč. p. Truhlarjem: Revija mu ugaja. Prof. Salvini Luigi (najvidnejši sodobni italijanski slavist, op. ured.) mi je telefomiral, da je „Meddobje“ najboljša, najbolj kulturna revija vse slovanske emigracije.

Č. g. Branko Rozman, Quilmes: Res z eno besedo: Ko bi Slovenska kulturna akcija me naredila drugega kot izdala ta prvi zvezek Meddobja, je opravila veliko delo. In upam, da to ni mnenje nekoga, ki je zaverovan v organizacije, ampak da bo moral to priznati vsakdo, ki je dobre volje in mu je za objektivnost, pa naj bo to nasprotnik gibanja med nami, ali komunist doma. Lahko ste ponosni, lahko smo vsi ponosni na to izdajanje.

POLETNI KULTURNI VEČERI 1954/55.

Za zaključek zimske in obenem za začetek poletne sezone je povabila Slovenska kulturna akcija svoje člane in prijatelje dne 21. novembra 1954 na družabni večer pod naslovom „Srečanje ustvarjalcev z občinstvom“. Večer se je

VREDNOTE - DRUGA KNJIGA

VREDNOTE so kot glasilo Delovnega občestva za Slovenski katoliški institut začele izhajati v letu 1951 in je prvi letnik obsegal štiri številke. Ko se je v februarju 1954 ustanovila Slovenska kulturna akcija v Buenos Airesu, se je izhajanje Vrednot vključilo v njene redne izdaje. Tako izide te dni iz tiska druga knjiga Vrednot za leto 1954 in bodo poslej Vrednote izhajale vsako leto kot knjiga znanstvenih razprav, esejev in študij, vse to pa v okviru in obliki, kakor skuša to svojo nalogo Delovno občestvo za Slovenski kulturni institut vključiti v celoten program obnove vsega slovenskega katoliškega kulturnega in obnovitvenega dela.

Druga knjiga Vrednot, ki jo je uredil Ruda Jurčec, pri naša na uvodnem mestu razpravo dekana slovenske teološke fakultete, univ. prof. dr. Ignacija Lenčka: Iz etike narodnosti; prof. Alojzij Geržinič objavlja razpravo: Slovenski narodni značaj; Marijan Marolt je prispeval obsežno zajeto študijo: Misli o slovenski kulturni zgodovini; prof. dr. Vinko Brumen govori v temeljiti razpravi o podlagah medsebojnega sožitja: Idejni temelji medsebojne strpnosti; zaključuje pa ta del knjige članek Rude Jurčeca: Oblikovanje slovenske državnosti misli.

Na čelu drugega dela knjige je z obilnim znanstvenim gradivom opremljena razprava univ. prof. dr. Janeza Vodopivca: Ob Petrovem grobu; prof. dr. Tine Debeljak objavlja za uvod k objavi novega Novačanovega dela esej: Beseda o Novačanu; nato sledi s posebnim uvodom opremljeno delo Antona Novačana: Janez Goligleb, čigar prvi dve dejanji sta bili objavljeni v „Ljubljanskem zvonu“, sedaj pa je objavljeno še ostalo, kakor je bilo vzeto iz zapuščine pokojnega pisatelja. Ta del knjige zaključuje članek Marijana Marolta: Meštrovci in Slovenci.

Tretji del knjige uvaja prispevek s področja slovenske literarne zgodovine, ki ga je napisal prof. Vinko Beličič: Pogled na povojno slovensko leposlovje; prof. Martin Jevnikar pa je napisal razpravo: O Cankarju na Dunaju.

V četrtem delu pa sta razpravi dr. Branke Sušnik: Verovanje Indijancev Lengua in pa Avgusta Horvata: Poskus reform pri angleških laburistih.

Posamezni izvod velja 20 pesov, za Italijo 600 Lir, za U.S.A. pa 2 dolarja in se lahko naroča na naslov: Slovenska kulturna akcija, Granaderos 61, Buenos Aires. Naročniki publikacij Slovenske kulturne akcije pa bodo prejeli knjigo kot del knjižnega programa za to prvo leto.

MEDDOBJE III.

Tretja številka revije MEDDOBJE je izšla v prvi polovici decembra in so jo naši naročniki v Argentini že morali prejeti, v deželah izven Argentine pa jo prejemaajo te dni. Ta številka obsega 68 strani teksta in deset prilog, ki podajajo reprodukcije del kiparja Franceta Goršeta. Tudi v papirju je tokrat sprememba, ki bo verjetno zelo ugodno vplivala.

Uvodoma objavlja revija pesmi Vladimirja Kosa: Makova simfonija, Milan Komar pa zaključuje razpravo: S tokovi in proti tokovom. Sledijo pesmi Vladimirja Kosa: Majhne stvari; Tine Debeljak je prispeval črtico: Ab urbe condita...; posebnost te številke so gotovo prevodi iz bizantinske lirike: Ljubezenske pesmi Pavla Silenciarija ki jih je prevedel Anton Brezovnik; Vladimir Polant sodeluje s črtico: Slovo

in pesmijo: Naš kraj; o Srečku Kosovelu piše svoje spomine **Tine Debeljak**; pesnik **Branko Rozman** objavlja pesmi: V novembru; iz zapuščine **Antona Novačana** so objavljene pesmi: Via Dolorosa, Veronika in Simon iz Cirene.

Pod zaglavjem Čas na tribuni objavlja **Zorko Simčič** esej: Nekaj misli o sodobni književnosti, nakar slede Črke, besede, misli **Rude Jurčeca**.

Novost te številke je zaglavje Črta in prostor, kjer poroča **Fr. Gorše** o novi slovenski cerkvi v Torontu, nakar slede podatki o Goršetovi umetnosti in njegovi življenjski poti. **Marijan Marolt** poroča o Razstavi slovenske pokrajine in o Meštrovičevi razstavi v Buenos Airesu, **Rafko Vodeb** pa piše o Mušičevi razstavi v Rimu in o Slovencih na bienalu v Benetkah.

O izvedbi „Azazela“ v Buenos Airesu poroča **Alojzij Geržinič**, o glasbenem življenju v argentinski prestolici pa razpravlja **M. K.**

Pesniško zbirko Vinka Beličiča: Pot iz doline ocenjuje **Branko Rozman**, **B. L.** pa poroča o publikacijah založbe Doréta Ogrizka v Parizu; **Vinko Beličič** ocenjuje knjigo Ivana Potrča: Na kmetih. **A. G.** pa Martina Jevnikarja: Vsebine slovenskih leposlovnih del.

Sledi obsežna **Kronika**, akad. kiparja **Fr. Goršeta** pa so objavljene reprodukcije del: Abraham, Slovenija, Harmonikar, Jesen, Kristus, Marija iz Jezusom, žalostna Mati Božja, Brezmadežna, Sveti Jožef, Sveta Terezika D.J.

V kratkem pa izide 4. številka revije in bo s tem prvi letnik zaključen.

DELO USTVARJALNIH ČLANOV IZVEN SLOVENSKE SKUPNOSTI.

Compañia Experimental del Teatro Universal, V Temperleyu, ki jo vodi ustvarjalni član leposlovnega odseka g. dr. **Stanko Kociper**, je uprizorila v Temperleyu dramo svojega vodje „Svitanje“ v kastiljščini, kjer ima naslov „El Amanecer“. Predstava je imela uspeh in je občinstvo avtorja — režiserja burno pozdravljalo. O predstavi je napisal poročilo v „Svobodni Sloveniji“ **M. Marolt**. Ponovitev je bila dne 18. 12. v dvorani češkoslovaškega Sokola v ulici San Juan, v Buenos Airesu. Uspeh je bil tudi tu velik, čeprav zaradi poletne vročine obisk ni bil tolikšen kot prej v Temperleyu.

Dirigent **Drago Marijan Šijanec**, ustvarjalni član glasbenega odseka, je postal profesor dirigentstva na univerzi v mestu Eva Perón. V sezoni 1954 je dirigiral vrsto orkestralnih koncertov v Eva Perón in v Buenos Airesu, zadnjega tukaj 3. decembra v okviru argentinskega Mozarteuma.

Dr. Julij Savelli je naštudiral z „Gallusom“ zborovski part v Schoenbergovi skladbi „Preživeli iz Varšave“, ki ga je zbor odpel na koncertu Arg. državnega orkestra 23. 8. 1954. Pohvalne ocene o tem nastopu so prinesli listi La Nación, La Prensa, Democracia, El Mundo, Crítica, Epoca, El Pueblo, La Razón, Freie Presse in Arg. Tagesblatt.

Ustvarjalni član filozofskega odseka dr. **Milan Komar** je priobčil v vodilni argentinski katoliški reviji Criterio, ki je izšla kot slavnostna in jubilejna številka za božič na čast ustanovitelju revije Mons. De Franceschiju, članek: El perfil humano de Alcides de Gasperi.

Marijan Marolt objavlja v presledkih v lujanski reviji „La perla del Plata“ serijo zgodovinskih in umetnostnozgodovinskih člankov o evropskih Marijinih božjepotnih svetiščih.

vršil v Deklevovi dvorani. Prvi dve uri sta bili „brez programa“: udeleženci, ki jih je bilo 230, so kupovali srečke umetniške loterije in srečke za srečolov. Tudi v srečolovu so bili v večini „kulturni“ dobitki kot knjige, vaze, ročni izdelki, itd. Ob osmih zvečer je začel spored g. **Zorko Simčič**, ki je dovolil govornikom le po tri minute besed. Pozdravni govor je imel predsednik g. **Ruda Jurčec**, s filozofskimi mislimi je navdušil udeležence univ. prof. dr. **Ignacij Lenček**. Tretjemu govorniku, dr. **Tinetu Debeljaku** je občinstvo izsiliло daljši čas, da je lahko kaj več povedal o svojih srečanjih s starejšimi ustvarjalci. Č. g. **Lađislav Lenček C. M.** je podal kratko in zgoščeno sliko o finančnem položaju akcije. **G. Simčič** je pričel klicati na oder udeležence in jim zastavljaj duhovita vprašanja iz kulturnega območja in dobre odgovore bogato nagradil. **Diogen (g. Tine Debeljak ml.)** je prilezel iz svojega sode, mazadnje pa sta gg. **Vanda Majcen** in **Maks Borštnik** „pokazala“ prvi slovenski „cinemascope film“ na tekste „Romea in Julije“. Z izbranimi pevskega točkami sta nastopila tercet sester **Finkovih** in moški kvartet gg. **Lipuščka**, dr. **Savellija**, **Brasa** in **B. Finka**. Po tem jedru večera je sledilo žrebanje umetniške loterije. Z izžrebanjem in deloma nakupom neizrebanih umetnin je prišlo spet 8 slik in kipov v stanovanja tukajšnjih Slovencev. H koncu je č. g. **L. Lenček** zavrtel še nekaj glasbenih filmov in ko se je začela dvorana prazniti, se je zavrtelo še nekaj parov.

V prostorih „Društva Slovencev“, v ulici V. Martínez 50 je priredila 4. in 5. decembra Slovenska kulturna akcija spominsko razstavo pokojnega slikarja **Marijana Koritnika**. Razstavljenih je bilo okrog 40 del, največ risb in oljnatih slik, pa tudi nekaj skic, tako da so dobili gledalci dober vpogled v slikarjevo ustvarjanje. V soboto 4. 12. je bil slovesni začetek razstave, ki so jo uredili gg. **Ahčin**, **N. Jeločnik** in **Marolt**. Predsednik g. **Ruda Jurčec** je pozdravil najprej slikarjevo mater go. **Antonijo Koritnikovo**, zastopnika Narodnega odbora Slovenije, g. **Miloša Stareta**, pevski zbor „Gallus“ ter odposlanca gledališke družine SOVA in Akad. kongregacije. (V teh treh združenjih je pok. **Koritnik** deloval.) **G. Marijan Marolt** je predaval o Koritnikovi umetniški poti, pevski zbor „Gallus“ je zapel Gallusov „Ecce quomodo moritur“. **G. Jurčec** je odprl nato razstavo „Gallus“ in „SOVA“ sta položila pred umetnikov lastni portret cvetje ovito v slovensko tribarvno. Občinstvo si je ogledovalo umetnine do pozne noči in še vso naslednjo nedeljo. Razstava je zabeležila ok. 150 obiskovalcev. Daljše poročilo o njej je priobčila „Svobodna Slovenija“.

V soboto 12. bi moral biti

prvi filmski večer, posvečen gledališču in baletu. Gledaliških filmov pa ni bilo mogoče dobiti in so jih morali nadomestiti z glasbenimi, Uro pred začetkom je nastal vihar tako, da je prišlo samo 17 gledalcev. Večer je SKA ponovila 8. 1. 1955 in prejšnje glasbene filme nadomestila z dvema drugi-

ma, posvečenima Chopinu in Bizetu. Predaval je prof. L. Geržinič. Poleg glasbenih filmov je bil na sporedu balet pariške opere jaslicami na napeve francoskih božičnih pesmi. Udeležba je bila drugič zaradi visoke vročine in vlage le malo boljša: 23 oseb, obakrat skupaj torej 40.

IZ BLAGAJNE SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE

1. Leto 1954 je mimo. Zahvaljujemo se vsem rednim, izrednim in ustvarjalnim članom, ki so nam s plačevanjem članarine, naročnine in drugih prispevkov v veliki meri omogočili izvajanje našega programa. Vsem, ki doslej niso našli primerne priložnosti, da bi vplačali svoj delež za preteklo leto, smo poslali zadevno pismo. V kolikor so morda naši podatki netočni prosimo prizadete, da nam to sporoče, vse pa, da po svojih močeh čimprej izpolnijo prostovoljno sprejete obveznosti.

Že „Meddobje“ III. posebno pa Vrednote in kot kaže tudi Pregljev „Moj svet in moj čas“, vse te publikacije so narasle na veliko več strani, kot smo predvidevali. Ne da bi mislili kakorkoli obvezati naročnike ali siceršne kupce naših publikacij z višjo naročnino oziroma ceno, se vendar drzno prositi za kako dodatno vplačilo k letni naročnini vse tiste, ki bi to količkaj zmogli. To bo lep izraz priznanja našim prizadevanjem.

2. Članarina za poslovno leto 1955/56, ki se začne z aprilom, bo skoraj gotovo dosedanja. Vabimo vse člane, da nam ostanejo zvesti in da privedejo v vrste članstva še druge, ki so Slovenski kulturni akciji že sicer naklonjeni. Njih pristop nam bo me le v gmotno, ampak tudi v moralno oporo.

Naročnina knjižnih izdanj za 1955/56 bo verjetno morala biti nekoliko višja, nekaj že zato, ker je po dosednji izkušnji in mnenju vseh letošnja bila prenzika, nekaj pa, ker imamo v načrtu še več knjižnih del z večjim obsegom strani. Naročnino bomo še pravočasno objavili.

3. Prav lepo se priporočamo za gmotno sodelovanje naših prijateljev pri izdajanju Pregljevega zbornika „Moj svet in moj čas“, ki naj bi pisatelju in nam ob njegovi sedemdesetletnici vsaj skromno pa dostojno nadomestil to, kar je opustila domovina. Želimo izdati monumentalno knjigo, ki naj bo zaključek Pregljevih Zbranih spisov, obenem pa slovesna afirmacija narodnih, kulturnih in verskih svetinj, katerih oblikovalec je pisatelj in za katerih ohranitev se vsi v zamejstvu prizadevamo. Slovenska kulturna akcija se je s posebnim zadevnim dopisom že obrnila na nekatere rojake v svetu in prve prispevke tudi že prejela. Vabimo vse občudovalce Pregljeve umetnosti, zlasti njegove prijatelje in učence, da s svojimi prispevki pripomorejo k čim lepši izdaji njegove morda poslednje knjige in tako še živemu našemu geniju postavijo spomenik, izraz naše hvaležnosti, ki mu bo v nepojmljivo veselje in tolažbo.

NEKAJ NOVIH PRIDOBITEV NAŠE KNJIŽNICE

Etnografija.

Ložar dr. Rajko, Narodopisje Slovencev. Ljubljana 1944. Str. 352, 173 slik. Dar avtorja. Obljubljen nam je 2. del, ki je izšel 1. 1952.

Kotnik Franc, Slovenske starostvo. Ljubljana 1943. Str. 152.

Karlovske Jože, Slovenski ornament. Ljubljana 1933. Str. 129, 127 slik.

Moedendorfer Vinko, Slovenska vas na Dolenjskem. Ljubljana 1938. Str. 176.

Zgodovina.

Gruden dr. Josip, Zgodovina slovenskega naroda. Celovec 1910. Str. 1088 več sto slik.

Gušenko Igor, La Cortina de Hierro. Buenos Aires 1948. Str. 238.

L'affaire Rajk. Paris 1949. Str. 458.

Zwitter Fran, Starejša kanjska mesta in meščanstvo. Ljubljana 1929. Str. 77.

Umetnostna zgodovina.

Varstvo spomenikov III, 3/4. Ljubljana 1950. Str. 81 — 215. S slikami.

Frodl Walter, Die gotische Wandmalerei in Kärnten. Klagenfurt 1944. Str. 230 z 88 slikami in XXX večbarvnih prilog.

Lübke — Pernice, Die Kunst des Altertums. Esslingen 1924. Str. 526, 700 slik in več barvnih prilog. Dar dr. Rajka Ložarja.

Leposlovje.

Lovrenčič Joža, Sholar iz Trente. Ljubljana 1939. Str. 250.

Michelangelo — Gradnik, Soneti. Ljubljana 1945. Str. 113.

Macha — Debeljak, Maj. Ilustriral Miha Maleš. Ljubljana 1939. Str. 114.

Linhart Anton Tomaž, Zbrano delo. Uredil Alfidnz Gspan. Ljubljana 1950. Str. 590.

Kersnik Janko, Zbrano delo. Uredil Anton Ocvirk. Tretja knjiga. Ljubljana 1951. Str. 406.

Kociper Stanko, Goričanec. Ljubljana 1942. Str. 370.

Kozak Juš, Blednje. Ljubljana 1946. Str. 151.

Salminen — Stopar, Katrina. Ljubljana 1943. Str. 353.

Zweig — Albrecht, Marija Antoinetta. Ljubljana 1938. Str. 568.

Timmermans — Kozak, Flamska zemlja. Ljubljana 1938. Str. 323.

Griese — Brađač, Zima. Ljubljana 1944. Str. 233.

Claudel Paul, Juana de Arco en la Hoguera. Buenos Aires 1948. Str. 241.

Lord Byron, Don Juan. Buenos Aires 1949. Str. 389.

Lope de Vega, Comedias Americanas. Buenos Aires 1943. Str. 254.

Cankar Ivan, Lepa Vida. Ljubljana 1912. Str. 106.

Goethe — Mohoričeva, Egmont. Ljubljana 1935. Str. 112.

Cankar Ivan, Kralj na Betajnovi. (Uvod Bratko Kreft.) Ljubljana 1946. Str. 99.

Cankar Ivan, Za narodov blagor. (Uvod Boris Zihlerl.) Ljubljana 1947. Str. 140.

OCENE.

O Kociprovem „Mertiku“ so prinesli daljše ocene listi „Svobodna Slovenija“ (dr. Jože Krivec), Ameriška Domovina 26. 11. 54 (Karel Mauser) in goriški „Katoliški glas“. V zvezi z izidom prvih prispevkov iz Novačanove zapuščine v „Meddobju“ 1-2 in poročilu o tej zapuščini, je bilo v slovenski oddaji pariškega radia 24. oktobra 1954 podano vrednotenje te pridobitve. Predavatelj g. Borut Klas je govoril najprej o Novačanovem opusu med zadnjo vojno in po njej in povedal, da je zdaj pisateljeva zapuščina v posesti Slovenske kulturne akcije, kjer „ima skrb zanjo dr. Tine Debeljak, je torej v dobrih rokah in lahko upamo, da bo vse, kar je tehtnega, v kratkem objavljeno.“ G. Klas je potem prebral iz „Meddobja“ prolog k „Frideriku Celjskemu“.